

Sygn. akt V RC 704/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 października 2015r.(data prezentaty), powód S. S. wniósł o uchylenie alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie zasądzonych od powoda na rzecz pozwanej W. S. w drodze wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. z dnia 12 grudnia 2001r., sygn. akt V RC 374/01. (k.1)

Na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017r. powód popierał swoje powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, natomiast pozwana wносиła o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. S. jest ojcem pozwanej W. S. ur. 17 września 1992r. w W.. (odpis zupełny aktu urodzenia- k.13)

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z dnia 28 kwietnia 1998r. , sygn. akt I C 803/94 orzeczono rozwiązanie małżeństwa powoda i M. S.. W pkt. IV w/w wyroku Sąd zobowiązał oboje rodziców do łożenia na utrzymanie małoletniej wówczas córki, zaś powoda poprzez zasądzenie alimentów w kwocie po 350 zł miesięcznie, płatnych do 10-tego dnia każdego następującego po sobie miesiąca matce M. S. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, poczynając od daty prawomocności wyroku. (k.5)

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2001r. Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w sprawie o sygn. akt V RC 374/01, podwyższył obowiązek alimentacyjny powoda na rzecz córki W. S. do kwoty 500 zł miesięcznie.(k.2-3, 5)

W kwietniu 2014r. pozwana W. S. wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie o umorzenie alimentów bieżących. Następnie w lutym 2015r. powód otrzymał od w/w Komornika informację o wznowieniu egzekucji alimentów bieżących. (k.6-8)

Powód S. S., lat 62, reżyser. Aktualnie nie jest zatrudniony, od stycznia 2016r. utrzymuje się z renty w wysokości 592, 84 zł netto miesięcznie z czego część stanowi zajęcie komornicze na poczet alimentów.

Powód wykazał zeznanie podatkowe za rok 2014 z którego wynika, iż osiągnął za ten rok dochód w wysokości 12.677,25 zł.

Obecnie jak sam twierdzi poszukuje zatrudnienia. Od września do grudnia 2015r. powód pozostawał zatrudniony w oparciu o umowę o pracę w pełnym etacie w Teatrze Muzycznym w L. z pracy w którym jak wskazał w oświadczeniu powód uzyskiwał kwotę 2800 zł brutto miesięcznie. Dodatkowo dołączył kopie świadectwa pracy i umowy o pracę. Powód złożył wypowiedzenie z pracy od dnia 01 stycznia 2016r. (k.41-42)

Powód zarzuca córce, iż pozwana utrzymująca, że nie może samodzielnie się utrzymywać z uwagi na fakt ciągłego studiowania i łączenia tego z pracą, wydaje jednak pieniądze na tatuaże, dowodem czego wnioskodawca dołączył do akt sprawy zdjęcia i korespondencję pozwanej potwierdzające ten fakt. (k.136-141)

Wnioskodawca zarzuca także W. S., że mimo tego, iż powinna obecnie realizować naukę na trzecim roku studiów, jest ona ciągle na roku pierwszym. Jest to rezultatem zmian kierunków studiów przez córkę wnioskodawcy, niezaliczania przedmiotów, a także rocznego urlopu zdrowotnego.

Pozwana W. S., lat 24, studentka. W 2012 roku zdała maturę. Przez trzy lata do 2015r. pracowała w kawiarni S.. Od 10 sierpnia 2015r. pracuje w Art. BookStore na podstawie umowy zlecenia zawartej na czas od 10 sierpnia 2015r. do 30 czerwca 2017r. Ze świadczonej pracy otrzymuje dochód w wysokości 1.344,04 zł netto.(k. 123) Dodatkowo jak wskazała pozwana, otrzymuje oprócz wynagrodzenia kwotę około 240 zł tytułem alimentów.

Pozwana wykazała roczne zeznanie podatkowe za rok 2015 z którego wynika, iż osiągnęła dochód w wysokości 16.964,39 zł.

W okresie od 01 października 2012r. do 02 lipca 2013r. studentka na kierunku socjologia (...) Kardynała S. W. w W.. W okresie od 01 października 2013r. do 11 grudnia 2013r. pozwana była studentką pedagogiki na Akademii (...). Jednak i te studia porzuciła. Obecnie pozwana od 01 października 2014r. jest wpisana na listę studentów (...) na kierunku filologia polska. Mimo, iż studia na powyższym kierunku rozpoczęła w 2014r. obecnie w roku akademickim 2016/2017 pozostaje na pierwszym roku studiów z warunkowym zaliczeniem drugiego roku. Nie pobiera stypendium.

Pozwana wskazała swój miesięczny koszt utrzymania na kwotę 1782,12 zł w skład czego wliczyła: czynsz 681,85 zł; media 83,27 zł(co dwa miesiące 106,54 zł); wodą 20 zł; Internet 59 zł; abonament za telefon 79 zł; karta miejsca 49 zł; wyżywienie 450 zł; środki higieny 80 zł; środki czystości 50 zł; ubrania 50 zł; leki 45 zł; lekarz 25 zł; materiały naukowe 20zł; rozrywki 40 zł; utrzymanie zwierząt 80 zł.

Pozwana zarzuca powodowi, iż nie dokłada wszelkiej staranności do tego, aby mieć zatrudnienie.

Z dołączonej do akt sprawy karty pobytu w izbie przyjęć psychiatrycznej wynika, iż pozwana zgłosiła się dnia 07 marca 2016r. do Izby Przyjęć Psychiatrycznej z powodu pogorszenia stanu psychicznego w przebiegu leczonych od kilku lat zaburzeń depresyjno- lękowych. Od dwóch lat przyjmuje także leki przeciwdepresyjne.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy w szczególności z zeznań powoda (k.143-144), a także pozwanej.(k.144-146)

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 i 3 kro, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie kwalifikacji zawodowych, niezależnie od osiągnięcia wieku. Uzyskanie pełnoletniości nie zmienia sytuacji prawnej dziecka w zakresie alimentów, jeżeli dziecko studiuje i czas przeznaczony na naukę wykorzystuje rzeczywiście na zdobywanie kwalifikacji zawodowych. Jeżeli natomiast czas nauki osoby uprawnionej do alimentacji wydłuża się nadmiernie poza przyjęte ramy, gdy uczący się nie czyni należytych postępów w nauce, nie zdaje egzaminów i ze swej winy powtarza lata nauki i nie kończy jej w okresie przewidzianym w programie, a wiek i ogólne przygotowanie do pracy pozwala na jej podjęcie, rodzice nie są obowiązani do alimentowania pełnoletniego dziecka. Istotne znaczenie powinna tu mieć okoliczność, czy dotychczasowe przygotowanie zawodowe i nabyte wcześniej kwalifikacje pozwalają w pełni na samodzielne, regularne zarobkowanie, a więc na pokrycie własnych środków utrzymania.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do uchylenia obowiązku alimentacyjnego zasądzonego od powoda S. S. na rzecz pozwanej, W. S.. Należy zwrócić uwagę na długi, bo aż kilkunastoletni okres czasu jaki upłynął od zasądzenia od powoda na rzecz córki wyżej wspomnianego obowiązku. Obecnie powód ma 61 lat i nie pozostaje w stosunku pracy. Źródłem jego utrzymania jest renta w wysokości 582,94 zł, co zdaniem Sądu jest bardzo niewielką kwotą by się utrzymać.

Zwrócić należy uwagę na fakt, iż pozwana już od kilku lat pracuje zarobkowo. Obecnie zatrudniona jest w oparciu o umowę zlecenia w Art. B., gdzie otrzymuje miesięczne wynagrodzenie z tytułu świadczonej pracy w wysokości 1.344,04 zł netto, co jest wyższym wynagrodzeniem w porównaniu do kwoty jaką obecnie otrzymuje powód tytułem renty.

Pozwana wskazała, iż musi pracować, bo w przeciwnym razie nie byłoby jej stać na wyżywienie, jednakże jak wynika z dowodów dołączonych do akt sprawy, pozwana wykonała sobie zabieg tatuowania według wzoru na zamówienie. Dodatkowo utrzymuje zwierzęta.

Nadto należy zwrócić uwagę na przebieg studiów pozwanej. Zdaniem Sądu pozwana nie dokłada wszelkich starań by osiągnąć wykształcenie, jakie zapewni jej większe możliwości samodzielnego utrzymania się. Pozwana dwukrotnie zmieniała kierunek studiów. Obecnie pozwana jest studentką filologii polskiej na Uniwersytecie (...), jednakże na skutek niezaliczonych przedmiotów, a także przyznanego urlopu zdrowotnego na okres drugiego roku studiów, pozwana oficjalnie powtarza pierwszy rok edukacji. Planowany termin ukończenia studiów przez pozwaną został wskazany na 30 września 2019r.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd zważył, iż zasadnym jest ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda, S. S. w stosunku do córki, W. S. na dzień 25 stycznia 2017r.

Reasumując, na mocy art. 138 k.r.o. w zw. z art. 133 § 1 i 3 k.r.o. Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. postanawiając nie obciążać pozwanej W. S. obowiązkiem uiszczenia kosztów postępowania sądowego.